"דיסלקציה זה ליקוי למידה פתיר"

מיכאל זרחין נולד עם דיסלקציה והצליח לקרוא רק בגיל 16 ■ היום, בקליניקה שלו ברמת גן, הוא כבר מטפל בעצמו בדיסלקטים אחרים וטוען: "יש הוכחות שדיסלקציה זו בעיה שאפשר לפתור ולא רק לעקוף"

"חשבתי שהבן שלי לא יוכל לכתוב ולקרוא לעולם, עד שפגשנו את מיכאל זרחין שהציל אותו וטיפל בו במסירות ועזר לו. היום הילד כותב, מה שבזמנו נראה בלתי אפשרי". כך מספר אב לילד בן תשע שנולד עם דיסלקציה, שהיא הפרעה בהתפתחות כושר הקריאה שאינה נובעת מפיגור שכלי, מפגיעה מוחית או מהוראה לקויה. שלא כבעבר, הבעיה היום מוכרת ויש מבין הלוקים בדיסלקציה שנחשבים גאונים.

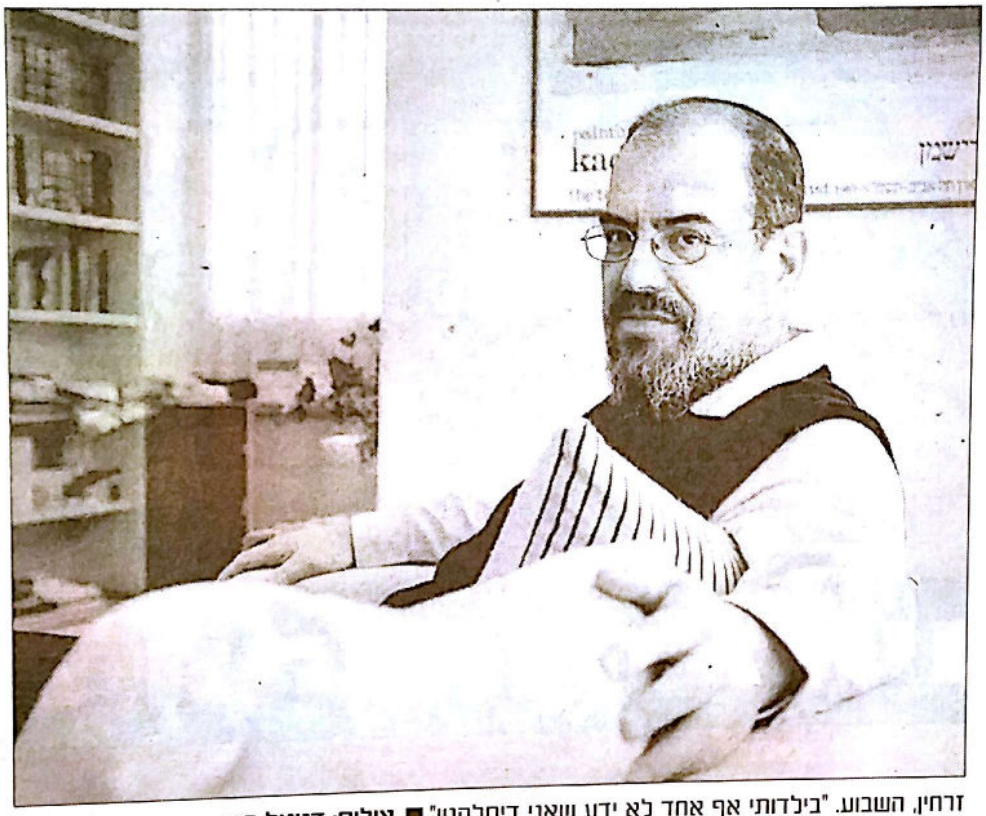
"אי אפשר להגדיר דיסלקציה כפגיעה מוחית, נכות, פיגור או מוגבלות", מסביר השבוע זרחין (53), שהשתחרר בעצמו מכבלי הדיסלקציה ומטפל בביתו ברמת גן בכ־400 צעירים דיסלקטיים. "דיסלקציה היא בסך הכל ליקוי למידה פתיר. נולדתי עם דיסלקציה במובן הרחב של המילה. היו לי קשיים בכתיבה, בזיכרון ובקריאה בצורה החריפה ביותר שיש. בפעם הראשונה ששמענו על דיסלקציה הייתי בן שש. אז זה לא היה ידוע. כשהייתי בן 11 מנהל בית הספר קרא לאמי ואמר לה שהוא מצטער ושאין סיכוי שאדע יום אחד לקרוא ולכתוב".

זרחין טופל בארה"ב על ידי מומחה. במשך חצי שנה עבדו איתו באופן מעמיק על עקרונות למידה. "במובן הרחב של המילה דיסלקציה נובעת מנתקים קוגנטיביים ורק על ידי עבודה מסוימת עושים את החיבור הנדרש", הוא מסביר.

זרחין עבר את המכשול ובגיל 16 הצליח לקרוא. בבגרותו פנה לעסקים וגם התחיל לעזור לילדים הלוקים בדיסלקציה. "היות וחזרתי בתשובה, נפגשתי עם הרבי מלובביץ' שאמר לי שאני צריך לכתוב את קורות חיי. לקח לי כמה שנים לעבד את הרעיון הזה ובדרך לא דרך התחלתי לעזור לילדים אחר הצהריים. ראיתי שאני מגיע להישגים יותר ממורים אחרים".

בשל העובדה שהוא חווה את הבעיה אישית ופתר אותה, הוא מצהיר: "המון אסכולות טוענות שדיסלקציה ניתן לעקוף ולא ניתן לפתור. אני ההוכחה שניתן לפתור את הבעיה ועובדה שיש הצלחות עם המון דיסלקטים".

הקליניקה של זרחין נמצאת בביתו ברמת גן. מגיעים אליו לטיפול מגיל 4 ועד גיל 50 מכל רחבי הארץ. בקליניקה שמורים עשרות מכתבי תודה של מטופלים, המעידים על יכולתו לעזור לאחרים לקרוא ולכתוב.

זרחין, השבוע. "בילדותי אף אחד לא ידע שאני דיסלקטי" ■ צילום: דניאל בראון

אב לילד שבנו בכיתה ד' סיפר השבוע: "ידענו שיש בעיה, אבל בגלל שהילד פיקח במערכת החינוך שללו את זה על הסף. הוא אפילו לא הצליח לכתוב עם היד הרומיננטית שלו. מאז זרחין עשה נפלאות עם הבן שלי". אם אחרת למטופל סיפרה: "עברנו שבעה מדורי גיהנום. לא ידענו איך לטפל בבעיה של הבן שלא הצליח לקרוא ולכתוב. אחרי עבודה קשה ומאתגרת הצלחנו עם זרחין".

זרחין מסביר כי הוא עוסק בבעיות מגוונות, בהן גם קשיים בהבנת הנקרא ובחשבון, ליקוי ביכולת כתיבה גרפית ובעיות ריכוז.

מורים רבים טוענים כי תלמידים בכיתה ט' שלא יודעים לקרוא ולכתוב פובלים כנראה מדיסלקציה. אם כן, איך לא גילו את זה קודם?

"כשעברתי בית ספר בילדותי, אף אחד לא ידע שאני דיסלקטי. מדהים עד כמה ילדים מסתירים את הבעיה. מדובר בילדים פיקחים, גאונים, שמצליחים להסתיר את הבעיה. בארץ התחילו לדבר על דיסלקציה רק בעשר השנים האחרונות. לפני כן לא היתה מודעות לזה. הסטיגמה השלילית כבר איננה".

איך מטפלים באותם ילדים – איפה משרד החינוך?

"אין להם את הכלים. המורים לא יודעים להתמודד עם זה. מטפלים ברמה שלי הם בודדים בעולם".

איך אתה מטפל בדיסלקציה?

"אני משתמש בשיטת טיפול שלמדתי מד"ר אבלמן, שעיקרה – הפעלת המערך החשיבתי־יצירתי ויצירת קשר בין העין, האוזן והחלק החשיבתי במוח. שילוב המערכות הרב תחומיות האלה מסייע להתמודדות עם הדיסלקציה. בשיטה זו התגלה כי את רוב הבעיות בלימוד חשבון והנדסה אפשר לפתור באופן זהה. יש בידי עדויות רבות של ילדים ומבוגרים שלא האמינו לאיזה הישגים הם יגיעו".